

Універсальність європейських цінностей

Папа Лев XIV нещодавно опублікував енцикліку «Magnificat Humanitate (Величне людство)», в якій виклав своє бачення сучасного світу, а також повернув у центр уваги наших суспільств фундаментальні питання, що їх турбують.

У ній він розглядає теми війни та миру, наукового прогресу, штучного інтелекту та етичних проблем, пов'язаних з ними.

Але нагадування про те, що «людська гідність є універсальною», особливо резонує з актуальними подіями, що відбуваються під впливом диктаторів та автократів, а також із триваючими конфліктами, в яких ціна життя, здається, не має значення.

У культурному виклику від трампістів, екстремістів та інших ворогів європейці повинні знайти підстави для зміцнення своєї моделі.

Договори, що їх пов'язують, будь то Загальна чи Європейська конвенція з прав людини, Договір про Європейський Союз, усі вони нагадують про цінності, на яких вони ґрунтуються, а саме про центральне значення Людини.

Вона не є ні товаром, ані сукупністю даних, тим більше не статистичним елементом чи змінною для коригування нібито колективної державної політики. Саме Людину треба захищати від агресії, дискримінації та обмежень свободи.

Повага до неї визначає, чи є уряди демократичними, чи ні, адже вони дедалі частіше схильні розчинити в масі непорушну унікальність кожної людини.

Нагадувати про це всьому світу - надзвичайно важливо; це також заклик до європейців. Вони дійсно повинні протистояти сильним ворогам, які хочуть переконати їх, що європейська спільнота занепадає разом зі своїми правилами та нормами, хоча насправді вона залишається далеко попереду насильства та жорстокості руйнівних сил.

Гордість, яку вони можуть відчувати, може зрівнятися лише з постійною вимогою - завжди працювати над її вдосконаленням.